



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Tertia Consideratio de peccatis, quà aduersus Dei Omnipotentiam &
Prouidentiam tendunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

loquitur: *g qui portamini à meo viro vsque ad senectam: ego ipse & vsque ad ca-*
nos ego vos portabo. Quæ ergò tanta fuit temeritas tua, vt Deum offenderes
 non solum in eius cõspectu, sed propè ipsum, imò intra ipsum manens? ge-
 stabat re ipse intra sua viscera, quæ tu tanquam viperinus fœtus, quod in te
 fuit, lacerare voluisti, vt extra illa vitam in laxitate duceres. ipse te propè te
 habebat, vt defenderet; tu eras propè ipsum, vt offenderes. O Deus immen-
 se, quàm es propè me, & quàm procul à me? propè: quia in te viuo; longè ve-
 rò ob dissimilitudinem vitæ meæ à tua. Ignosce, Domine, ex misericordia, &
 fac me propè accedere in sanctitate vitæ.

Adhuc vlteriùs considerabis, non solum re intra ipsum Deum vitam a-
 gere: sed etiam Deum ob suam immensitatem esse intrate; tuumq; corpus
 & animã magis intimè penetrare, quàm anima ipsa corpus penetret, quam-
 obrem quemadmodum corpus tuũ dicitur animæ tuæ habitatio, ita dicere
 licet suo modo, quòd anima tua, & corpus tuũ habitatio sit diuinitatis, in-
 tra te ipsum per Essentiam, præsentiam, & potentiam, sicut in alijs creaturis
 existentis. Quare cum corpus tuũ & animam peccatis maculas: Deo præbes
 hospitium sordidum, horridũ, eiusq; puritate infinita indignũ: simulq; cum
 illo in eandẽ habitationẽ recipis eius hostẽ Dæmonẽ, qui habitat vbicum-
 que est mortale peccatũ. Et quamuis nihil Deo ex nequam hoc hospite ad-
 hareret: tibi tamen ipsi non expedit, eum illi aded inurbanè adiungere, tra-
 dereque Dæmoni optimam tui hospitij habitationem, ipsum scilicet cor-
 tuum: & expellere inde Deum, ne per gratiam in te habitet. O Deus vltio-
 num! quomodo tantam meam inurbanitatem toleras? quomodo non re-
 degisti in nihilum domum hanc, in qua manebas: ne cum tali comite in ea
 habitares? Cum igitur ex misericordia me sustinueris, destrue in me peccat-
 um, vt tu in posterum habitet in me solus.

*Tertia Consideratio de peccatis, quæ aduersus Dei omnipotentiam & prou-
 dentiam tendunt.*

CONSIDERA primũ, Deum omnipotentem, omnipotentiam suam
 in conferendis tibi innumeris gratijs ac beneficijs occupare. Quot-
 quot enim bona intra & extra te habes: omnia ab hac omnipotentia proce-
 dunt; quæ illa contulit, & vt essent, dedit; eademq; illa conseruat, sine qua
 neq; ad momentũ durare possent: *a appendit enim te tribus suis digitis, cogni-
 tione scilicet sua, amore, ac potentia.* Qui si te dimitteret: mox redires in nihi-
 lum. Quomodo ergò nõ aduertis hic innumera doloris motiua: cum vides
 te Dominum aded potentem, & benefactorem infinitum offendisse: Crea-
 torem & conseruatorem perpetuum? Ille te ex nihilo condidit: tu ob nihi-
 lum eum offendisti; ille tuæ conseruationi attendit: tu eius offensionis; pen-
 des ex eius digitis: ex quibus etiam iniuriũ nõ dimittit; vteris eius creaturis

g. Isai 4613.

3. Punctum.

3.
 Deus omni-
 potens &
 prouidens.
 1. unctum.
 Tres digiti
 Dei
 a Isai. 4.
 12.

Beneficia
 Dei infini-
 ta.

in eius offensionem: quas tamen non propterea tibi subtrahit: ostendens in his omnibus non minorem esse suam charitatem, quam sit omnipotentia: quia etsi hac posset te in nihilum redigere; illa tamen eum continet, & ad te sustinendum inclinatur. Adiuuet, quæso Domine, tua omnipotentia: ut semper in tuo perseuerem obsequio, sicut tu in beneficijs conferendis.

2. Punctum.

Deus operatur in omnibus creaturis.

b Isai. 26. 12.

E M I C A T verò multò amplius hæc Dei omnipotentia, cum concurrat continuè, adiuuatq; omnes creaturas in omnibus earum actionibus: cum sole enim concurrat actu, ut illustret; cum igne, ut calefaciat; cum aqua, ut refrigeret; cum cibo, ut tibi sapiat; cum vino, ut oblectet atq; confortet. Concurrat cum animalibus ad omnia eorum opera, quæ ad tuam vtilitatem & oblectationem faciunt; cum omnibus hominibus ad ea, quæ in tuum faciunt commodum; & super omnia continuè est paratus, concurrere tecum in usu omnium potentiarum & sensuum tuorum: ipsius enim actuali auxilio audis, vides, comedis, ambulas, cogitas, vis, facisq; omnia tua negotia. Ita ut si concursus hic Dei tibi deesset: nihil omnino efficere posses. b Deus enim (ait Isaias) omnia opera nostra operatus est in nobis: eiusque auxilio nos ea facimus. Hinc magna licet haurire admirationem, & stuporem, tam de beneuola Dei omnipotentia, quæ in omnibus tuis operibus, etiam in quibus eum offendis, quoad id quod culpa non est, te adiuuat, tecumq; concurrat: quam de summa tua ingratitude & impudentia, qua diuinam eius omnipotentiam eiusque concursu vteris, ad ea, quæ ipsum offendunt. O insane! quis tuos oculos, auresq; adiuuat: ut videant & audiant: nisi Deus! cur ergo arma efficias ad illum offendendum, ex potentijs & auxilijs, quæ tibi dedit ad ipsi seruiendum? cur deseruisti Deum, ut abutereris creaturis, quibus ipse suum præbet concursum: ut earum usu tu illi seruias. O si tot doloris actus habere possem: quot illæ sunt res, quibus in meam oblectationem sum abusus!

Peccator abutitur Deo.

3. Punctum.

Deo cura est homo; Deus homini tenet tempus.
c Dent. 32. 6.

P E R P E N D E S denique exactissimam Dei circa res tuas prouidentiam, quam per suam omnipotentiam stupendam efficacitate exequitur. Nam ab ipso deo, quo te creauit, semper tui curam gessit, prospiciens de alimento, vestitu, habitatione & suppellectili necessaria: attendens tuam vitam, salutem, oblectationem, honorem, & fortunam: liberauit te ab innumeris periculis, morbis, ignominijs, indigentijs & calamitatibus: & in his omnibus innumera tibi contulit beneficia occulta, præter manifesta, quæ tu agnoscis. Quæ omnia ut tibi conferret, totam huius mundi machinam disponit, ac dirigit: prouidentiam suam exequens per cælos, per Elementa, cæterasq; spectabiles creaturas; & per ipsos angelos, quibus earum gubernationem commisit. te verò iubet omnes tuas curas in eius prouidentiam projicere: se enim ea omnia in se recipere, ut tu liberius in eius seruitio occuperis. Sed eousq; tua ingratitude peruenit: ut semper in eius offensione te occupaueris. Conuertere itaq; in teipsum, di-

cens tibi illud Moyſis: *c Hæcine reddis Domino, homo ſulte & inſpiens? nunquid non ipſe eſt Pater tuus, qui poſſedit, & fecit, & creauit te: cur ergo pro tot beneficijs, tot illi peccata redidiſti? Patrem tuum iniuria affeciſti: creatorem contempſiſti: geſtantem te in vlnis ſuis tanquam nutricem, veſtientem tuã nuditatem, famem ſaturantem, dantem tibi quicquid habes? huic inquam tot reddis iniurias? redeas igitur ad teipſum ſicut filius ille prodigus: & proſterne te humiliter cœleſti tuo Patri: ſiquidem amica eius & beneuola prouident; ætiam ipſam tuam pœnitentiam complectitur, vt propter eam te liberet à tua miſeria.*

Quarta Conſideratio de peccatis, quã infinitam Dei charitatem & miſericordiam offendunt.

CONSIDERA primùm: DEVM Dominum noſtrum ab ipſa ſua æternitate, & à quo DEVS eſt tui memoriã habere, teque diligere: non ob tua merita, neque propter obſequia, quã illi eras præſtiturus; ſed ex ſua ſola bonitate ac miſericordia, miſerans miſeriã, qua in immenſam nihili abyſſum eras immerſus: videns enim ſapientia ſua innumeros homines in ea abyſſo: coniecit in te oculos ſuos, teque amauit ac dilexit, ſtatuens dare tibi eſſe cum omnibus naturæ bonis & ornamentis, quã nunc habes. Et quoniam Dei amor non ſiſtit in verbis, ſed progreditur ad opera: ſuam illam beneuolentiam tempori eſt per ſuam omnipotentiam executus; addens ſemper charitatem in ijs beneficijs, quã tibi confert. Cum amore enim te condidit, & conſeruat; cum amore te ſuſtentat, tecumque concurrit, hac ratione te obſtringens, ad redamandum, te priùs amantem; & cum amore faciendã ea, quã ipſius ſunt obſequij: quemadmodũ ipſe cũ amore facit opera tibi vtilia & ad illum continuẽ in tua memoria habendum, vt ipſum colas, ei que obediã: quemadmodum ipſe ab æterno te habuit in ſua memoria, vt tibi faueret, ac indulgeret. Tu verò miſer, quid feciſti, aut iam facis? obliuiſceris a eius, qui nunquã tui obliuiſcitur; deles ex tuis manibus eũ, qui in ſuis te deſcripſit; eum non amas, qui ſemper te diligit: & potiùs eum ſæpẽ odio habes. & ſicut alter ille populus ingratus, oblitus eſt Dei creatoris tui, Saluatoris, & potentiſſimi auxiliatoris. Nam ipſe ait: *b et ſi mulier oblitã fuerit infantem ſuum, vt non miſereatur filij vteri ſui: ego tamen non obliuiſcar tui.* tu verò eius obliuiſceris, qui te geſtat in vlnis ſuis, *c virgo non obliuiſcitur ornamentis ſuis, nec ſponſa ſaſcia pectoralis ſuæ: tu vero oblitus eſt Dei te diligentis, omniaque largientis, quãcũque habes.* O DEVS benigniſſime, quid iam mihi faciendum, niſi vt amoris lacrymas fundam ob admiſſa peccata contra eum, qui me ad eũ diligebat: ſperans de tua miſericordia. quòd quemadmodum Magdalena, dices anime meæ: *d remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum;* & cum amore niam eorum petijt.

Deus bonus & miſericors.

1. Punctum. Ab æterno dilexit nos Deus.

In tempore exequitur.

1ſai. 4. 9. 15 Peccator obliuiſcitur Dei.

1ſai. 49. 15.

c Iere. 2. 3.

Amantem redama.

d Luc. 7. 47.